

V půl šesté vstává Markéta, z paměti ustele
den začíná všelijak většinou ne vesele
S kávou známou z reklamy vítá další den.
Pak když se budí v koupelně, z náruče jí pouští sen

Vyjde z domu, dívá se na hvězdy a dýchá ranní smog
cestou k zastávce tramvaje je to jenom skok
Na sobě letní šaty, nohy obuté v teniskách
usíná v ranním metru skrývá se v novinách
My jsme jen malé ostrůvky...

R: Den bývá někdy kouzelný
slunce se prozáří ranní tmou
vidíš to všechno před sebou
a mraky jen tak jdou, někam jdou

Já nejsem Mojžíš abych nechal moře rozhrnout
Nejsem Galileo abych mohl do dohlédnout
Na vzdálená místa k tichým pobřežím
Kam se stejně bojím plout tajným lodím nevěřím
Tak proč jsme jen malé ostrůvky...

R: Den bývá někdy kouzelný
slunce se prozáří ranní tmou
vidíš to všechno před sebou
a mraky jen tak jdou, někam jdou

Večírek střídá večírek tak jak noc střídá den
Chtěl bych někam jinam pryč vypustit páru ven
Najít ten svůj ostrov třeba v tramvaji
Potkáme se Markéto tam nás neznají
Tak proč jsme jen malé ostrůvky....